

BRUGKONTAKT

Als waterbouwpastor ga ik geregeld aan boord op bezoek. Daarbij spreek ik met de bemanning over het werk en het leven, en soms ook over geloof. Maar over Pasen, het christelijke feest van de opstanding uit de dood, gaat het nooit zo direct. Waar we het echter wél over hebben – en dan gaat het eigenlijk ook over Pasen - is de vraag of er leven is na de dood. Daarover lopen de meningen erg uiteen. Sommigen vinden dat een onmogelijke gedachte. Voor anderen is het een troost als je kunt geloven dat het leven na het sterven op de één of andere manier verder gaat. Zeker als net iemand in jouw kring is overleden.

Uit verschillende onderzoeken is gebleken dat de helft van de Nederlanders niet weet dat Pasen een christelijke feestdag is. Bij Pasen wordt allereerst gedacht aan een extra vrije dag, waarbij familiebezoek hoog scoort, als begin van de lente. Of men denkt aan tradities als de paashaas, paaseieren en een paasvuur. Dat is natuurlijk heel wat anders dan het Bijbelse paasverhaal. Daarin draait het om het levenseinde van Jezus, die onder druk van een hysterische massa na een showproces wordt geëxecuteerd. Jezus was te gevaarlijk geworden voor de (religieuze) gevestigde orde. Er waren teveel mensen die er belang bij hadden dat hij van het toneel zou verdwijnen. Misdadigers werden in die tijd aan een kruis ter dood gebracht. Dat is het verhaal van Goede Vrijdag. Maar - zo gaat het verhaal verder - drie dagen na zijn dood gaan vrouwelijke volgelingen van Jezus bij zijn graf kijken. Ze ontdekken dat het leeg is. Ze krijgen van engelachtige gestalten te horen dat Jezus niet meer in dit graf is te vinden, maar dat hij leeft. Ze zullen hem vanzelf tegenkomen. En dat gebeurt ook. Dat is het verhaal van de Paasmorgen.

De eerste gedachte van veel mensen bij dit verhaal is: zoiets kan niet. Daarin hebben ze verstandelijk gesproken helemaal gelijk. En toch boeit dat onmogelijke Paasverhaal mensen al bijna 2000 jaar lang. Er zit namelijk iets uitdagends in: het kan niet, en toch....

Soms denken we misschien wel eens te snel dat iets niet kan. Ik kom in mijn leven als pastor wonderlijke zaken tegen. Ik moet denken aan de gesprekken die ik als gewoon dominee aan de wal had met een weduwe. Voor haar had het leven na

het overlijden van haar man geen zin meer. Ik wist dat het lang zou kunnen gaan duren, maar hield de hoop dat ze draad van haar leven weer op zou kunnen pakken. Er zijn jaren overheen gegaan, maar wat ze zelf niet voor mogelijk had gehouden: ze kan weer lachen. Ik zie bijvoorbeeld ook die man voor me die er relationeel een puinhoop van had gemaakt. Ongelooflijk hoe iemand zo de mist in kan gaan. Wat ik niet had verwacht: na de scheiding is er toch een nieuwe liefde in zijn leven gekomen. En wat ik helemaal niet had durven hopen: met zijn ex-vrouw kan hij ook weer praten! En dan die man die zijn broer al jaren niet meer had gesproken. Hij had geen zin meer in contact; hij had het echt, écht helemaal met hem gehad. Voor hem was 'ie dood. Ik kon dat helemaal snappen en bevestigde hem ook in zijn standpunt. Toen op een dag vertelde deze man mij iets dat mij totaal verraste: hij had de telefoon gepakt en zijn broer gebeld. Er was weer contact. Ongelooflijk!

Ik besef wel dat dit soort wonderen - zo zie ik ze tenminste - van een andere orde zijn dan iemand die uit de dood opstaat. Maar er is voor mij wel een verbinding tussen het één en het ander. Het Paasverhaal zegt namelijk tegen mij: denk niet te snel dat iets niet kan! Ook al denk je misschien dat het nooit meer goed komt, betekent dat niet dat er helemaal geen mogelijkheden meer zijn. Er is iets of iemand die verder ziet dan jij. Als je daarvoor openstaat, kunnen er onverwachte dingen gebeuren. Misschien zelfs dingen die ons bevattingsvermogen te boven gaan.

“Kan-niet bestaat niet,” wordt nogal eens in de baggerwereld gezegd. Er is altijd wel een manier om het voor elkaar te krijgen. Er is altijd wel een

weg. Ik hoorde ook nog een andere variant: “Kan-niet ligt op het kerkhof.” Dat vind ik mooi gezegd, want het is voor mij eigenlijk precies waar het bij Pasen op neer komt. Je gaat anders kijken naar dood en leven.

Ds. Stefan Francke

(eerder verschenen in “Diepgang”)